

32. navadna nedelja – leto A

Prilika o desetih devicah

»Tokrat bo nebeško kraljestvo podobno desetim devicam, ki so vzele svoje svetilke in šle ženinu naproti. Pet izmed njih je bilo nespametnih in pet preudarnih. Nespametne so vzele svoje svetilke, niso pa s seboj vzele olja. Preudarne pa so s svetilkami vred vzele v posodicah olje. Ker se je ženin mudil, so vse podremale in zaspale. Opolnoči pa je nastalo vpitje: »Glejte, ženin! Pojdite mu naproti!« Tedaj so vse device vstale in pripravile svoje svetilke. Nespametne so rekle preudarnim: »Dajte nam svojega olja, ker naše svetilke ugašajo!« Toda preudarne so odvrnile: »Verjetno ga ne bo dovolj za nas in vas. Pojdite raje k prodajalcem in si ga kupite!« Medtem ko so šle kupovat, pa je prišel ženin, in tiste, ki so bile pripravljene, so šle z njim na svatbo in vrata so se zaprla. Pozneje so prišle še druge device in govorile: »Gospod, gospod, odpri nam!« On pa je odgovoril: »Resnično, povem vam: Ne poznam vas!« Bodite torej budni, ker ne veste ne dneva ne ure!« Mt 25,1-13

Preudarne in nespametne device

Danes je zahvalna nedelja. Pomislimo, za kaj so bile najbrž hvaležne device, ki so čakale ženina? Bile so izbrane kot družice, za to so bile hvaležne. Veselile so se svatbe, prijetne gostije, dobre hrane in pijače, dobre družbe. In ko se je ženin mudil? So bile še vse navdušene in hvaležne? No, če se vživimo vanje, najbrž si lahko predstavljamo? Kaj bi mi na njihovem mestu? Ali bi postali slabe volje, da se ženin neodgovorno mudi? Ali bi se spraševali, zakaj nima nobene olike, bi ga nekam poslali in zadremali.

V tej luči nam je mogoče lažje razumeti, zakaj je enim zmanjkalo olja in kaj pomeni ohraniti svetilke pripravljene. Olje odraža vero devic, da je ženin nekaj posebnega in da je nekaj posebnega tudi svatba. Merila za ženina niso človeška, zato mora biti tudi priprava nanj nekaj, kar je več kot prenesejo človeška merila. **Ženin je Bog sam. On ima vedno prav, tudi če zamuja! Nanj moramo biti vedno pripravljene in naše predstave o tem, kaj se mora zgoditi, so preprosto preozke.** Kako daleč gre božja logika, nam Jezus večkrat reče. Včeraj smo brali: »Vi sebe opravičujete pred ljudmi, toda Bog pozna vaša srca. **Kar je pred ljudmi visoko, je pred Bogom gnusoba**« (Lk 16,15). Lahko to Jezusovo misel tudi obrnemo: Kar je gnusoba pri ljudeh - npr. tole zamujanje ženina - , je visoko pri Bogu. Preudarne device se niso zgražale nad ženinovim zamujanjem, ampak so videle v tem Božjo logiko, nespametnim pa se je to zdelo čisto odveč.

Kam sodimo mi? Kdo smo? Papež nas ta teden pri petkovi maši nagovarja takole: »Tako kot v Pavlovem času tudi danes obstajata **dve skupini kristjanov**. Obe skupini sta bili del Cerkev. Vsi so bili skupaj, ob nedeljah so hodili k maši, slavili Gospoda, imenovali so se kristjani. In v čem je bila razlika? **Pripadniki ene skupine so se obnašali kot sovražniki Kristusovega križa**. Bili so 'kristjani, sovražniki Kristusovega križa'. To so posvetni kristjani, imajo dve ali tri lastnosti, ki so krščanske, in nič več. To so 'kristjani pogani'. Imenujejo se sicer kristjani, a njihovo življenje je pogansko. So pogani, ki so dvakrat prelakirani s krščanstvom; tako delujejo kot kristjani, a v resnici so pogani.

Tudi danes jih je veliko! Pazljivi moramo biti, da ne bi zašli na to pot kristjanov poganov, navideznih kristjanov. Skušnjava, da bi se navadili na povprečnost, na posvetnost teh kristjanov, pomeni pogubo, kajti srce se ohladi, postane mlačno. Gospod pa mlačnim pove trdo besedo: 'Ker

ste mlačni, vas bom izpljunil iz svojih ust.' To so sovražniki Kristusovega križa. Nadenejo si ime, a ne sledijo zahtevam krščanskega življenja.

Če se vrnemo k devicam, ki čakajo ženina, se jim dogaja ravno to, o čemer govori papež. Nespametne so postale mlačne. Merilo je bilo njihovo ugodje. Kot papež nadaljuje: **Priimek kristjanov poganov je: Posveten. In takih se je treba varovati.** Vsak med nami, tudi sam papež, se mora vprašati, ali je v njem kaj posvetnega, pogsanskega. Se rad hvalim? Imam rad denar? Mi je všeč ponos, nadutost? Kje so moje korenine? Državljan česa sem - nebes ali zemlje? Naša domovina so nebesa in ta pričakujemo...

V srcu so nekatera znamenja, po katerih lahko sklepamo, da počasi drsimo v posvetnost. Če imaš rad ali si navezan na denar, nečimrnost in ošabnost, greš po tej poti. Če pa si prizadevaš, da bi ljubil Boga, služil drugim, če si krotak, ponižen, služabnik drugim, hodiš po pravi poti. Ob današnjem evangeliju bi lahko rekli, če se ne vznemirjaš, ker ni po tvoje. Če zaupaš, da Bog vodi svet in ima vedno prav. Potem je tvoja osebna izkaznica dobra, in tvoj cilj so nebesa. Jezus je pogosto prosil Očeta, naj reši njegove učence pred 'duhom tega sveta', pred posvetnostjo, ki vodi v pogubo. ...

Ostanimo 'trdni v Gospodu', da srce ne bi oslabele in postalo pokvarjeno. Prosim, da bi ostali trdni v Gospodu, je lepa milost. V tem je zveličanje, tam bomo spremenjeni v slavi. Biti trdni v Gospodu in zgedu Kristusovega križa, to je: **ponižnost, uboštvo, krotkost, služenje drugim, čaščenje, molitev.**« (Papež med mašo v Domu sv. Marte: Ne postanimo kristjani pogani, 7.11.2014)